

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17504-01-17 מדינת ישראל נ' נזרוב

לפני כבוד השופט שאול אבינור

בעניין:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אופיר אפרתי
המחלקה לחקירות שוטרים

המאשימה

נגד

קיריל נזרוב

ע"י ב"כ עוה"ד אורית חיון ודין כוכבי

הנאשם

הכרעת דין

א. רקע כללי ועובדות כתב האישום:

1. בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום שירת הנאשם כמפקד צוות ביס"מ, בדרגת רס"ר, בתחנת שרת שבדרום תל-אביב. ביום 18.09.16 בסמוך לשעה 23:30 – במסגרת פעילות לאיתור מועדונים המופעלים שלא כדין על ידי אזרחים זרים (המכונים "חמארות") – נכנס הנאשם, לבדו, למועדון המצוי בגזרת התחנה, ברחוב הגדוד העברי 64 (להלן – המועדון או החמארה).
2. בפינת המועדון ישבו באותה העת, סביב שולחן קטן עגול, ארבעת המתלוננים: פסהא אמאן (להלן – אמאן), שעבד במועדון מטעם הבעלים, ועמו מיקאלה צגאי (להלן – מיקלה), טספאי זרו (להלן – טספאי), ומולוגטה אברהה (להלן – מאגיו). אמאן, מיקלה ומאגיו הם קרובי משפחה, וטספאי הוא חברם. השלושה סייעו לאמאן בסגירת המקום ובהרמת הכיסאות (בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 31 ואילך).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17504-01-17 מדינת ישראל נ' נזרוב

3. המתלוננים הם כולם אזרחים זרים מאריתריאה, השוהים בישראל מזה מספר שנים לאחר שנכנסו ארצה שלא כדין. עם זאת, בשלב מסוים קיבלו המתלוננים רישיונות שהייה זמניים בישראל (ר' ת/11, ת/21, ת/22 ות/23) ולפי גרסתם – שלא נסתרה – הם מעולם לא הסתבכו בפלילים.
4. האירועים שהתרחשו עם כניסת הנאשם למועדון תוארו בפירוט בעובדות כתב האישום (עובדות מס' 3 עד 8). בתמצית יצוין כאן, כי נטען שבסמוך לאחר כניסת הנאשם למועדון הוא פנה למתלוננים, אשר ישבו ליד אחד השולחנות במועדון, ותוך שהוא מורה להם לעזוב את המקום הרים את מאגיו מדש חולצתו והפילו ארצה. מעוצמת נפילתו של מאגיו, נפלו עליו השולחן שליטתו ישב.
- בשל התנהגותו האלימה של הנאשם החל דין ודברים בין הנאשם לבין המתלוננים כאשר מאגיו הרים כיסא והתכוון להשליכו לכיוונו של הנאשם, אך הוצא מהמועדון על-ידי המתלוננים. בשלב זה דחף הנאשם את טספאי ואמאן לכיוון דלת היציאה מהמועדון תוך שהכה באגרופים בפניהם. מחוץ למועדון המשיך הנאשם באלימות ותקף באגרופים בדחיפות ובבעיטות את טספאי, מיקלה ואמאן.
- כתוצאה מהתנהגות הנאשם, נגרמו לטספאי ולאמאן חבלות בפניהם.
- עוד נטען, כי בסיום האירוע כתב הנאשם דו"ח פעולה שקרי, שלפיו הוא פנה אל המתלוננים מספר רב של פעמים בדרישה כי יעזבו את המקום, אך המתלוננים סירבו לדרישתו. כן כתב הנאשם בדו"ח הפעולה השקרי כי המתלוננים נהגו כלפיו באלימות והפריעו לו במילוי תפקידו ולפיכך נאלץ להשתמש בכוח מידתי ומוצדק.
5. על רקע עובדות נטענות אלה הואשם הנאשם, בכתב האישום, בביצוע שלוש עבירות: **תקיפה סתם** – לפי הוראות סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין); **תקיפה הגורמת חבלה ממשית** – לפי הוראות סעיף 380 לחוק העונשין; ו**שיבוש מהלכי משפט** – לפי הוראות סעיף 244 לחוק העונשין.
6. ראוי להדגיש, כבר בפתח הדברים, כי ההתרחשויות במועדון ובסביבתו הקרובה תועדו בחמש מצלמות אבטחה: שלוש שנמצאו בתוך המועדון ושתיים נוספות שנמצאו מחוצה לו. מדובר אפוא באירוע שתועד-היטב במספר סרטוני מצלמות אבטחה – שצולמו ממספר זוויות ומיקומים שונים – כאשר ישנן גם ראיות אובייקטיביות נוספות ובהן הקלטת גל הקשר של המשטרה, דו"ח הפעולה שמילא הנאשם לאחר האירוע (המהווה ראיה אובייקטיבית בכל הקשור להוכחת הדיווח שמסר הנאשם) וכן תצלומי החבלות שנגרמו למתלוננים.
7. תשובת הנאשם לאישום ניתנה בכתב, באמצעות סניגוריו (ר' במסגרת בקשה מס' 3). בתשובה לא כפרה ההגנה בעצם התרחשות האירוע אלא תיארה אותו כאירוע שבו פעל הנאשם כדין, במסגרת תפקידו, לרבות בהפעלת כוח סביר. בתשובה נטען כי הנאשם נכנס ו"סרק את שטח המועדון בכדי להבין כמה שוהים בלתי חוקיים מצויים בו והאם יש גורמי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17504-01-17 מדינת ישראל נ' נזרוב

סיכון. נטען, כי הנאשם ביקש מהמתלוננים לסגור את המוזיקה ולעזוב את המקום, כאשר **"הנאשם גם דיבר וגם ביצע תנועת יד המסבירה את בקשתו"**¹. לפי התשובה, הנאשם אמנם **"נגע"** במאגיו, **"שתה אלכוהול"**, אך זאת על מנת ללוות אותו החוצה ואז הלה משך את השולחן ונפל על הרצפה על מנת **"ליצור פרובוקציה"**.

8. התשובה ממשיכה ומתייחסת בפרטי-פרטים להשתלשלות האירוע, תוך טענה חוזרת ונשנית כי הנאשם פעל כדין ואף תוך הגנה עצמית, כאשר עמד יחיד מול רבים. עוד נטען, כי בסיום האירוע **"פתח הנאשם אירוע במוקד, עדכן את הקצין התורן באירוע וכאשר הגיע חזרה לתחנה ביקש להתייעץ [עם ה]קצין התורן וביחד הגיעו להחלטה לשחרר את העצור"**, וזאת לאור ריבוי אירועים בסגנון דומה. באשר לאישום בשיבוש מהלכי משפט, נטען בתשובה כי הנאשם **"ערך דו"ח אירוע כנדרש אשר שיקף את אשר אירע על פי זיכרונו"**.

ב. הראיות האובייקטיביות:

9. מטעם התביעה העידו בבית המשפט כל המתלוננים וכן חמישה מחוקרי המחלקה לחקירות שוטרים (מח"ש). עם זאת, כאמור, מדובר באירוע שתועד בחמש מצלמות אבטחה ושקיימות לגביו ראיות אובייקטיביות נוספות. בנסיבות אלה, הדיון הראיתי שלהלן יחל בפירוט ראיות מרכזיות אלה.

(1) סרטוני מצלמות האבטחה:

10. הסרטונים של מצלמות אבטחה, שתיעדו את האירוע, הוגשו לפניי בפורמט דיגיטלי (התקליטור ת/1) באמצעות החוקרים הרלוואנטיים. יוטעם, כי כונן ה-DVR, בו נשמרו הסרטונים, נתפס במועדון על-ידי החוקרים עופר בביצקי ושי גז (ר' דו"ח הפעולה ת/8, וכן בפרוטוקול, עמ' 65 שורה 2; עמ' 71 שורה 4 ואילך), והתכנים הועתקו לתקליטור על-ידי חוקר המחשבים המיומן, דרור גבעוני (ר' בדו"ח ת/6 וכן בפרוטוקול, עמ' 73 שורה 2. בהקשר להיבט הטכני ר' גם עדותו של החוקר אייל בנימין בפרוטוקול, עמ' 63 שורה 8 ואילך וכן בת/28).

11. כאן יש לציין, כי למחרת האירוע (דהיינו ביום 19.09.16) פנה עורך-דין מטעם המתלוננים לחוקר גבעוני ושלה לו שני סרטונים (ר' בזכ"ד ת/3). ואולם, בזמנו קיבלתי את התנגדות ההגנה להגשת סרטונים אלה, מהטעם שהם נמסרו על-ידי מי שאינו עד תביעה (ר' ההחלטה בפרוטוקול, עמ' 8). להבדיל, כפי שהוספתי וקבעתי באותה ההחלטה, הסרטונים שנתפסו

¹ ההדגשות בכל הציטוטים שבהכרעת דין זו אינן מופיעות במקור והן תוספות של הח"מ. התוספות בסוגריים מרובעים, בתוך הציטוטים, באות ללמד על תיקון טעויות הקלדה. תיקוני איות לכתוב מלא תקני אינם מסומנים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17504-01-17 מדינת ישראל נ' נזרוב

על-ידי החוקרים שהעידו לפניי הם קבילים לכל דבר ועניין. אגב כך לא למותר להעיר כי במהלך המשפט ביקשה גם ההגנה להסתמך על הסרטונים שהוגשו – תוך מתן הסברים וגרסה למופיע בהם באמצעות סרטונים ערוכים מטעמה (נ/3) וכן במסגרת הסיכומים – כך שהלכה למעשה אין כיום מחלוקת כי אמנם מדובר בסרטונים המתעדים את האירוע.

12. לבסוף יש להעיר, כהערה טכנית, כי התקליטור ת/1 כולל שישה סרטונים (סומנו ת/1א עד ת/11). עם זאת, שניים מהסרטונים הם מאותה המצלמה כך שבסך הכל מדובר, כאמור, בחמש זוויות צילום של האירוע. להלן נפרט את הנראה בכל אחד מסרטונים אלה, בחלקים הרלוואנטיים.

(א) הסרטון ת/1א:

13. סרטון זה מתעד את שאירע בתוך המועדון, באזור ישיבת הלקוחות, כלהלן:

- המועדון נראה ריק, כאשר ליד הקיר, בצד שמאל, נראית ערימת כיסאות (המונחים זה על גבי זה). בפנית המועדון בסמוך לדלת יושבים המתלוננים, סביב שולחן עגול קטן, ונראים מעשנים ומשוחחים ביניהם. הנאשם נכנס למועדון, חולף על-פני המתלוננים והולך ישירות לכיוון המטבח. אמאן קם והולך אחריו. לאחר שניות ספורות שב הנאשם ומתקרב לשולחן המתלוננים, כנראה תוך אמירת מילה או שתיים ותנועת ראש.
- הנאשם מרחיק מהשולחן את הכיסא, שעליו ישב אמאן קודם לכן, ולאחר מכן מתקרב למאג'ו, היושב בכיסא סמוך. **הנאשם מושך אחורה את חולצתו של מאג'ו (באזור הצוואר) וכתוצאה מכך נופל מאג'ו עם הכיסא לאחור, על הרצפה.** אגב כך נופל, יחד עם מאג'ו, השולחן והדברים שעליו (כנראה בקבוק וכוסות פלסטיק). יש להדגיש, כי עד כאן משך האירוע הוא קצר ביותר, **כאשר מרגע כניסת הנאשם למועדון ועד למשיכתו של מאג'ו והפלתו חולפות 12 שניות בלבד.**
- הנאשם מזיז את השולחן שנפל. מאג'ו מתרומם מהרצפה ונראה כמי שפונה בטרזניה לנאשם. יתר המתלוננים חוצצים בין מאג'ו לבין הנאשם. הנאשם מדבר עם המתלוננים ובעוד הם עומדים סביבו מתכופף ארצה ומרים דבר-מה, כנראה מפתחות שנפלו לו.
- הדין ודברים ממשיך. הנאשם מרים את ידיו. מאג'ו, שנמצא מאחור, מרים כיסא בכעס, אוחז בו ובהמשך משליך אותו ארצה תוך כדי שמיקלה מוציא אותו מהמועדון. על ידיו של הנאשם נראות כפפות קשיחות (ר' הכפפות ת/33). הנאשם נראה כמעביר דיווח בקשר ומתחיל לתקוף את המתלוננים **באגרופים לכיוון פניהם, כאשר ראשו של אמאן מועף אחורנית מעוצמת האגרופ שהוא חוטף.**
- בשלב מסוים נראה טספאי מנסה להרים כיסא ומזיז אותו. עם זאת, המתלוננים אינם מכים בנאשם ואינם מנסים לתקוף אותו. בהמשך המתלוננים והנאשם יוצאים לרחוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17504-01-17 מדינת ישראל נ' נזרוב

מדלת המועדון, אגב כך שטספאי מנסה להתחמק ממכות הנאשם, ויוצאים מטווח הקליטה של המצלמה.

(ב) הסרטון ת/ב1:

14. סרטון זה מתעד את שאירע בתוך המועדון, מכיוון המטבח לכיוון אזור ישיבת הלקוחות, כלהלן:

- נראית כניסתו של הנאשם למועדון ולאחר מכן הליכתו לכיוון המטבח, כאשר אמאן מגיע אחריו. הנאשם שב לכיוון שולחן המתלוננים, שאינו נראה בטווח המצלמה.
- האירוע האלים נראה אפוא רק בחלקו. נראית נפילת מאג'ו וכן השלב שבו הנאשם מתכופף ארצה ומרים את המפתחות שנפלו לו. הנאשם נראה מכה במתלוננים גם תוך כדי היציאה לרחוב מדלת המועדון.
- המצלמה קולטת חלק מהנעשה ברחוב מבעד לדלת הפתוחה. לאחר מספר שניות נראה הנאשם ממשוץ לרדוף ברחוב אחרי המתלוננים תוך מכות באגרופים לכיוון הפנים, כנראה של טפסאי, ולאחר מכן בבעיטה, כנראה לכיוונו של אמאן. המתלוננים לא נראים תוקפים את הנאשם או מנסים להכות אותו, אלא מנסים להגן על פניהם ממכות הנאשם.

(ג) הסרטונים ת/ג1 ות/ד1:

15. מדובר בשני עותקים מאותה המצלמה, אשר מתעדת את האזור שמחוץ המועדון, דהיינו רחוב הגדוד העברי (כאשר הסרטון ת/ד1 כולל רק את תמונת הפתיחה). לעניין תיעוד האזור שמחוץ למועדון יש לציין כי בחוץ הוצבו שתי מצלמות, שכל אחת מהן מופנית לצד אחר של הרחוב. הסרטון דנא (ת/ג1) מתעד אפוא צד אחד של הרחוב, כלהלן:

- דלת המועדון, מצידה החיצוני, נראית בצד הימני של התמונה. הרחוב נראה ריק למדי, עם תנועת כלי רכב דלילה.
- הנאשם מגיע למקום רגלית, פותח את דלת המועדון ונכנס פנימה. לאחר זמן מה נראית תזווה מבעד לדלת. חמישה אנשים, שישבו ברחוב בצד השני של המועדון (ר' בתיאור הסרטון מהמצלמה לכיוון הנגדי, בפסקה 16 שלהלן), מתקרבים לדלת, עומדים בקרבתה ולאחר מכן מתרחקים מהמקום.
- מיקלה נראה מרחיק את מאג'ו אל מחוץ למועדון ומאג'ו לא נראה יותר. לאחר מכן יוצאים מהדלת טספאי והנאשם. טספאי מנסה להסתתר ממכות הנאשם מאחורי דלת המועדון, אך הנאשם ממשוץ ומכה בו באגרופים וגם בבעיטה. לאחר מכן דוחף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17504-01-17 מדינת ישראל נ' נזרוב

הנאשם את מיקלה, שנופל ארצה, וממשיך להכות לכיוון המתלוננים שנותרו במקום, לרבות בבעיטה לכיוונו של אמאן.

- כוחות שיטור נוספים מגיעים למקום בשני כלי רכב. בד בבד ממשיך הנאשם באלימות כלפי טספאי, תופס אותו בחוזקה, גורר אותו לכיוון קיר הבניין ואוזק אותו בכוח.

(ד) הסרטון ת/ה1:

16. סרטון זה מתעד את חוץ המועדון, בכיוון הנגדי לתיעוד שבסרטון הקודם (ת/ג1). סרטון זה (ת/ה1) מתעד כלהלן:

- דלת המועדון, מצידה החיצוני, נראית הפעם בצד השמאלי של התמונה (כיוון שמדובר בצילום לכיוון הנגדי). חמישה אנשים נראים יושבים על הברזלים שברחוב, המצויים במרחק מה מדלת המועדון, ומשוחחים ביניהם.
- החמישה שומעים כנראה את ההתרחשות בתוך המועדון, שכן הם קמים ממקומם ומתקרבים לדלת המועדון, תוך שהם נעמדים ומסתכלים לכיוון פנים המועדון. לאחר מכן הם מתרחקים מהמקום.
- ההתרחשות האלימה ברחוב (שנראית בסרטון ת/ג1), דהיינו: אלימות הנאשם כלפי טספאי, מיקלה ואמאן, מתועדת גם בסרטון זה.

(ה) הסרטון ת/ו1:

17. לבסוף, סרטון זה מתעד את פנים המועדון, לכיוון המטבח, ולפיכך ההתרחשויות האלימות לא נקלטו בו. נראית הליכתו של אמאן לכיוון המטבח, כאמור לאחר שהנאשם נכנס למועדון וצעד לכיוון המטבח ואמאן הלך אחריו לאותו הכיוון. אמאן נראה נוגע במכשיר כלשהו מעל למקרר (ייתכן שמדובר במערכת הקול של המועדון).

(2) הקלטות גל הקשר:

18. הקלטות גל הקשר של המשטרה בעת האירוע הוגשו כאמור כמוצג תביעה (ר' התקליטור ת/24, דו"ח הפעולה ת/2 והמזכר ת/27).

19. בתחילת הדיווח של הנאשם (מונה 44: 26) הוא אומר: "עדי, תגיע לגדוד העברי אני הולך פה מכות עם כמה אנשים". לאחר זמן מה, למעשה לאחר תום האירוע, פונה הנאשם למוקד ושואל (מונה 18: 31) האם "נפתח במקרה אירוע על הגדוד העברי?" המוקדנית משיבה בשלילה והנאשם מציין שיפתח בעצמו. המוקדנית אומרת שאם מדובר בתקיפת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17504-01-17 מדינת ישראל נ' נזרוב

שוטר זה צריך גם לעבור דרכה, והנאשם משיב: "לא, שוטר, אני הגעתי מאזור חמארה, אנשים התנגדו, לא היתה תקיפה של שוטרים ואת יכולה לפתוח את זה על הפרת סדר והכשלת שוטר".

(3) דו"ח הפעולה שערך הנאשם:

20. בסמוך לאחר האירוע ערך הנאשם דו"ח פעולה (הדו"ח נחתם בשעה 00:44, כבר ביום 19.09.16). בפרטי הטיפול באירוע רשם הנאשם כלהלן:

במהלך משמרת שגרתית בגזרת שרת סמוך לשעה 23:30 במהלך סבב סגירות חמארות הגעתי אל הכתובת... במקום מתקיימת חמארה (פאב פיראטי של נתינים זרים), כמדיניות תחנה, החמארות נסגרות בשעה 23:00 בלילה, וחמארות שנשארות פתוחות נסגרות ע"י המשטרה. שמעתי רעש חזק מאוד של מוסיקה מהרחוב, התקרבתי אל החמארה, נכנסתי פנימה, לציין כי אני לבוש מדי משטרה.

במקום היו כ-7 נתינים זרים. במקום היתה קופה רושמת, מטבח, טלוויזיות. על השולחנות היו בקבוקי זכוכית המכילות בירה וכוסות פלסטיק מלאות בבירה. ביקשתי מהיושבים במקום להשאיר את המשקאות במקום ולצאת החוצה, אך מי שהיה במקום סירבו לצאת בטענה שהם שילמו על האלכוהול. הסברתי ליושבים במקום כי מדובר בעסק פיראטי וכי עליהם לצאת עכשיו. אף אחד עדיין לא רצה לצאת.

ניגשתי לאדם שהיה הכי קרוב לדלת (חשוד מספר 1) (מאג'ו - ש.א.) והוריתי לו בפעם השלישית לצאת החוצה, אותו החשוד החזיק בקבוק בירה ביד יש[ב] על כיסא פלסטיק סמוך לדלת, הסתכל עליי במשך כמה שניות ואמר שהוא לא יוצא, ראיתי שהחש[ו]ן שיכור ולא מצליח לקום לכן ניסיתי לעזור לו לקום, הרמתי אותו בעדינות מהחולצה ולכוון אותו לכיוון היציאה אך הוא לא יכל לעמוד ונפל על הרצפה. אותו החשוד לאחר שנפל קם מהר על רגליו והתחיל לצעוק לעברי: למה ככה, עם רעל בעיניים וידיו מ[א]וגרפות. הרים את הכיסא פלסטיק ובא להניף אותו לעברי.

חששתי שהחשוד יתקוף אותי באמצעות הכיסא לכן נאלצתי להדוף את החשוד לאחור בעזרת ידי, החשודים האחרים שהיו במקום קמו על כיסא ונעמדו סביבי באופן מאיים ובצעקות, לציין כי החשוד (מספר 1) חזר ודחף אותי לאחור מה שגרם לי ל[א]בד שיווי משקל ולהפיל את המפתחות שלי על הרצפה, העברתי דיווח בגל הראשון לצוות שלי שיגיעו לי לסייע בחמארה, הכנסתי אגרופ לאותו החשוד וזאת כדי להדוף אותו ממני, לציין שנתינים נוספים דחפו אותי לאחור,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17504-01-17 מדינת ישראל נ' נזרוב

הכרזתי לחשוד 1 כי הוא עצור אך חשודים נוספים מנ[ע]ו ממני להשלים את המעצר.

ביקשתי פעם נוספת סיוע באמצעות רשת הקשר, ונאלצתי לתת אגרופים לחשודים שבאו אלי ולהדוף אותם לאחור כפי שנלמד בקורס יס"מ. החשוד מס' 1 הצליח לברוח אך החלטתי לעצור חשוד אחר חשוד מס' 2 (טספאי – ש.א.)... בגין הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, צעקתי לעברו משטרה אתה עצור, אך החשוד התקרב אלי באופן מאיי[ם] ואיגרף את ידיו כאילו הוא רוצה לתקוף אותי, נאלצתי [כמו] בפעם הקודמת להגן על עצמי ושלחתי לו אגרוף לעבר פניו, מה שנראה כיעיל כי החשוד הוריד את ידיו. ניסיתי לתפוס אות[ו] אבל חשודים אחרים התקרבו אלי ונאלצתי להרחיק אותם באמצעות בעיטות [ה]דיפה ואגרופים. לבסוף שכולם התרחקו ניסיתי לעצור את חשוד מס' 2 הוא התנגד לכן משכתי אותו לאחור כדי להפיל אותו על הרצפה ולמנו[ע] ממנו לברוח, למקום הגיעו כוחות נוספים של הצוות שלי, מג"ב ושיטור עירוני ויחד הצלחנו להשלים את האזיקה... (ר' בדו"ח הפעולה ת/17).

21. הנאשם הוסיף וציין כי לאחר המעצר נלקח טספאי לתחנה. לפי רישומו של הנאשם בדו"ח הפעולה, טספאי "הדיף ריח חזק של אלכוהול והתקשה ללכת. כמו כן, שפתו התחתונה של העצור היתה מגואלת בדם, כנראה כתוצאה מהקטטה, ואני נשרטתי ביד שמאל...". עם זאת, כך לדבריו, לאחר התייעצות הוחלט "לשחרר את החשוד מכיוון שתמה תכלית המעצר כמו כן העצור התנצל ואמר שהוא לא יפריע למשטרה בעתיד. כמו כן הפרעה מהחמארה הופסקה. במקום ישנן מצלמות אך לא הבחנתי בDVR ובעל המקום לא היה נוכח" (ר' בדו"ח הפעולה ת/17).

22. ראוי לציין כבר עתה, כי התיאור בדו"ח הפעולה הנ"ל הוא רחוק מאוד מן האמת, במספר נקודות מהותיות, כלהלן:

ראשית, הגם שבמקום נכחו ארבעת המתלוננים בלבד, הנאשם תיאר כמות כפולה-כמעט של נוכחים.

שנית, הגם שדברי הנאשם למתלוננים עובר לאלימות היו, אם בכלל, קצרים ביותר (או במעין מנוד-ראש), הנאשם כתב בדו"ח הפעולה שהתקיים שיח הדדי וכן שלוש פניות מצדו למאג'ו.

שלישית, הנאשם תיאר כי מאג'ו היה שיכור ולא הצליח לקום ועל כן ניסה לעזור לו, כאשר במציאות הוא פשוט משך את מאג'ו לאחור והפיל אותו.

רביעית, הנאשם רשם בדו"ח כי הוא הפיל את מפתחותיו משום שמאג'ו דחף אותו באופן שגרם לו לאבד את שיווי המשקל, סיפור שלא היה ולא נברא.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17504-01-17 מדינת ישראל נ' נזרוב

חמישית, הנאשם ציין כי טספאי התקשה ללכת בשל שתיית אלכוהול, הגם שבסרטונים נראה טספאי מתהלך היטב אגב ניסיונותיו להתחמק ממכותיו של הנאשם.

23. עם זאת, לזכותו של הנאשם יש לזקוף את העובדה שבדו"ח הפעולה הוא אמנם ציין כי היכה את המתלוננים במכות אגרופ, חוזרות ונשנות, וגם בעט בהם.

(4) תצלומי המתלוננים:

24. תמונותיהם של המתלוננים אמאן, מיקלה וטספאי, שצולמו לאחר האירוע, הוגשו אף הן לפניי. מיקלה לא נחבל (ר' תמונותיו ת/20). להבדיל, בתמונותיו של אמאן (ת/10), נראות חבלות סביב עינו השמאלית. החבלות גם תועדו על-ידי חוקר מח"ש עופר בביצקי, בעת שגבה את הודעתו של אמאן (ר' בהודעה ת/32 שורה 12 וכן בפרוטוקול, עמ' 65 שורה 29).

25. בתמונותיו של טספאי (ת/19) נראות מספר חבלות בראשו – באפו, בסמוך לאוזנו השמאלית ובשפתו התחתונה. חבלות אלה גם תועדו על-ידי חוקר מח"ש שי גז, בעת שגבה את הודעתו של טספאי (ר' בהודעה ת/30 שורה 43 ואילך וכן בפרוטוקול, עמ' 71 שורה 16 ואילך).

ג. עיקר ראיות התביעה הנוספות:

(1) עיקר גרסאות המתלוננים:

26. כאמור, בבית המשפט הופיעו ארבעת המתלוננים. לגבי כולם הוגשו בסופו של דבר ההודעות שנגבו מהם במח"ש (בשפה העברית) ובנוסף נשמעו עדויותיהם בבית המשפט (עם מתורגמן לשפה הטיגרית), לרבות בחקירות נגדיות נמרצות ומקיפות. בתמצית יצוין, כי המתלוננים עמדו על גרסאותיהם וחזרו וטענו שהותקפו על ידי הנאשם ללא כל הצדקה. להלן נתייחס לעיקרי גרסאותיהם של המתלוננים, על-פי סדר עדויותיהם בבית המשפט.

(א) מיקלה:

27. מיקלה העיד שהמתלוננים ישבו במועדון עם אמאן, העובד שם, לאחר שסייעו לו לסגור את המקום ולהרים את הכיסאות, כשמלבדם לא היה במקום איש (בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 31 ואילך). את אופן כניסתו של הנאשם למועדון תיאר מיקלה כלהלן: **"הוא איש חוק נכנס וישר התפרץ לבר, לא אמר שלום ולא כלום. אני בטוח, בגלל שהוא איש חוק, אם היה מישהו לבן הוא לא היה מתנהג בצורה כזאת. הוא היה מתנהג בכבוד"** (שם, עמ' 17 שורה 12 ואילך).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17504-01-17 מדינת ישראל נ' נזרוב

28. מיקלה תיאר כיצד תפס הנאשם את מאגיו בחולצתו, משך אותו והפיל אותו עם הכיסא, וכן את האלימות שהפעיל הנאשם לאחר מכן (ר' גם בהודעתו ת/29). מיקלה טען כי הוא לא שתה אלכוהול ומסר שבקבוק הבירה שהיה על השולחן היה כנראה של מאגיו (בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 31; עמ' 24 שורה 27).

29. מיקלה אישר, בחקירתו הנגדית, כי מאגיו היה כעוס מהפלתו והרים כיסא ועל כן הוא (מיקלה) הוציא אותו מהמועדון; וכדבריו: **"אני פחדתי שיקרה משהו והוצאתי אותו (את מאגיו – ש.א.). החוצה. ואף אחד לא חשב להכות את השוטר, ההיפך אני בעצמי אמרתי לו (לנאשם – ש.א.) מה קרה לך? למה?"** (בפרוטוקול, עמ' 26 שורה 21 ואילך).

(ב) טספאי:

30. טספאי העיד כי במהלך האירוע הוא פנה לנאשם ושאל אותו מה קרה ומדוע הוא מכה, כאשר בתגובה היכה הנאשם בכוח גם אותו באופן שגרם לו לדמם (בפרוטוקול, עמ' 31 שורה 17 ואילך. ר' גם בהודעתו ת/30). טספאי סיפר כי הרים כיסא שהיה לידו, אך הנאשם דחף אותו אל מחוץ למועדון והמשיך להכות בו שם, אף לאחר שנאזק (שם, עמ' 32 שורה 25 ואילך). טספאי הוסיף כי ניסה להגן על עצמו בידי, על מנת שלא יקבל מכות בפניו, אך בכל זאת חטף מכות. בחקירה הנגדית הטיחה ב"כ הנאשם בטספאי כי הוא הרים כיסא במטרה לפגוע בנאשם, אך טספאי השיב שהזיז את הכיסא, על מנת שלא ליפול עליו, והכחיש כי ניסה להכות עמו את הנאשם (שם, עמ' 39 שורה 9 ואילך).

31. יש לציין כי בהודעתו במח"ש (ת/30) סיפר טספאי, שלאחר שהובא לתחנה ונדרש להמתין שם 40-50 דקות, **"נתנו לי משהו לחתום. שאלתי אותם מה זה הדבר הזה ואותו שוטר שנתן לי את המכות (הנאשם – ש.א.) אמר לי לסתום את הפה והחברים שלו שהיו שם אמרו לי איזה מסכן שנפלת עם האופניים, אמרתי להם שאני לא מסכים וקיבלתי מכות מהחבר שלכם, אז לא דיברו יותר ושחררו אותי, ואז השוטר אמר לי לך לשטוף את הפנים שלך, אמרתי לו תודה והלכתי"** (ת/30, שורה 23 ואילך).

(ג) מאגיו:

32. מאגיו נחקר בבית המשפט רק בחקירה נגדית, וזאת לאחר שהודעתו במח"ש הוגשה חלף חקירתו הראשית (סומנה ת/31). מאגיו אישר כי שתה שתי בירות, אך הדגיש שלא השתכר (בפרוטוקול, עמ' 46 שורה 2). מאגיו העיד כי הופתע מהתנהגות הנאשם, איש חוק הלושב מדים, שהפיל אותו ארצה עם הכיסא.

33. בנסיבות אלה, כך הסביר מאגיו, **"הייתי עצבני הרמתי את הכיסא וזרקתי אותו על הרצפה"** (בפרוטוקול, עמ' 46 שורה 15), אך הכחיש נמרצות כי ביקש לתקוף את הנאשם, תוך שהסביר שהוא לא יתקוף **"איש חוק"** (ר' גם בהודעתו ת/31, שורה 36 ואילך).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17504-01-17 מדינת ישראל נ' נזרוב

(ד) אמאן:

34. גם אמאן נחקר בבית המשפט בחקירה נגדית, לאחר שהודעתו במח"ש הוגשה חלף עדותו הראשית (סומנה ת/32). אמאן מסר בהודעתו זו, כי עובר לאירוע הוא סידר את המועדון וישב עם חבריו בשולחן היחיד שנותר. לדבריו, הנאשם נכנס למועדון בלי לומר דבר, "הוא הלך למקררים, אני לא שאלתי אותו, אני הלכתי אחריו לראות מה הוא עושה במקום אני צריך לשמור, הוא חוזר בשולחן, פתאום זרק את [מאג'ו] מהכיסא לרצפה גם את השולחן הוא הפך אני שאלתי את השוטר למה ככה, מה עשה לך שזרקת אותו לרצפה, הידיים שלי ככה לצדדים והוא עשה לי מכות חזק, הוא עשה לי בוקס לפני... (ת/32, שורה 9 ואילך). אמאן המשיך ותיאר את אלימות הנאשם, שגם ברחוב לא הניח למתלוננים, היכה בחוזקה בטספאי ולאחר מכן בו (באמאן), ו"זרק" את מיקלה.

35. אמאן הדגיש כי בעת שהנאשם נכנס למועדון המקום היה כבר ללא פעילות; וכדבריו: "הכל כסאות מסודר, היינו כמו משפחה, כבר סגרנו, נשאר לנו רק ניקיון, הוא מגיע ורואה מקום ריק, אנחנו לא בעבודה" (ת/32, שורה 56 ואילך). גם בחקירתו הנגדית בבית המשפט מסר אמאן דברים דומים ואמר כי במועדון כבר "לא היו לקוחות" (בפרוטוקול, עמ' 53 שורה 15), כאשר לשאלת ב"כ הנאשם ציין כי היה למועדון היתר כדין לפעול (שם, עמ' 52 שורה 9 ואילך). ב"כ הנאשם שאלה את אמאן מה הוא עשה במהלך האירוע, בעת שהלך לכיוון המטבח ונראה נוגע במכשיר כלשהו מעל המקרר (כאמור בפסקה 17 דלעיל), והלה השיב שהטלפון שלו היה שם והוא רצה לקחת אותו (שם, עמ' 55 שורה 26).

(2) עיקרי הודעת הנאשם:

36. הודעת הנאשם במח"ש נגבתה ביום 21.09.16, דהיינו שלושה ימים לאחר האירוע (ר' ההודעה ת/13). ההודעה נגבתה לאחר שהנאשם התייעץ עם סניגורו ואף תועדה ויזואלית (ר' ת/12). בפתח ההודעה ציין הנאשם כי הוא משרת במשטרה כארבע שנים, מהן שנתיים כמפקד צוות ביס"מ שרת (ת/13, שורה 32 ואילך). בעניין הכשרתו הוסיף הנאשם שהוא לוחם יס"מ ובעבר גם התאמן תקופה קצרה ב"אגרוף תאילנדי" (ת/13, שורה 332).

37. הנאשם ציין כי במועד האירוע הוא היה ב"סבב סגירת חמארות", שאותן תיאר כמקומות מועדים לפורענות ומסוכנים (ת/13, שורה 67 ואילך). לדבריו, לחמארה דנא הוא נכנס משום שבקעה ממנה מוסיקה "מאוד חזקה" (שם, שורה 77). לאחר מכן מסר הנאשם את גרסתו לאירוע, תוך שחזר וטען כי פעל כדין. הנאשם הדגיש כי הוא לא היה מעוניין בהסלמת הסיטואציה: "מכיוון שהייתי לבד רציתי לעשות את זה באופן העדין ביותר שאני יכול בכדי לא לגרום להסלמה של המצב היות ואני בודד ויש הרבה נתינים בתוך החמארה" (שם, שורה 94 ואילך).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17504-01-17 מדינת ישראל נ' נזרוב

38. הנאשם טען כי חשש מאוד שיותקף באלימות שכן מדובר באזור ה"מאופיין בתקיפות רבות של אנשי חוק" (ר' ת/13, שורה 109, כאשר במקום אחר אף אמר ש"לא מדובר במרינה בהרצליה אלא באחת השכונות המסוכנות ביותר בישראל". שורה 466 ואילך). החוקר שאל אפוא את הנאשם האם נהוג לבצע סגירת חמארות על-ידי שוטר בודד בלבד. לכך השיב הנאשם: "לרוב אנחנו עובדים בצוות וכל דבר אנחנו עושים כצוות, אין מניעה ששוטר יעשה משימה זאת או אחרת לבד", והוסיף שהוא-עצמו סגר חמארות לבד 15 או 20 פעם (ת/13, שורה 151 ואילך).

39. באשר למעצרו ושחרורו של טספאי טען הנאשם כי לאחר התייעצות עם קצין תורן: "הוחלט שמכיוון שתכלית המעצר היתה לזהות אותו והוא לא תקף אותי באופן אקטיבי בעצמו, העצור ביקש שליחה, אמר שהוא שיכור והוא מבאר שבע שם אין להם פאבים, לא הבין מה הוא עושה ואמר שבעתיד לא יפריע לעבודת המשטרה, הוחלט לשחרר אותו" (ת/13, שורה 138 ואילך). הנאשם הוסיף כי ניסה לאתר כונן DVR בתוך החמארה, אך לא מצא כונן כזה במקום.

40. החוקר שאל את הנאשם, ספציפית, אודות מספר האנשים שהיו בחמארה, והנאשם השיב:

- ש. כמה אנשים היו שם בתוך החמארה?
- ת. אני לא בטוח אבל משהו כמו שש עד תשע פלוס מינוס.
- ש. איך הם היו פזורים במקום?
- ת. חלקם היו ביחד בקבוצות בתוך החמארה, כל קבוצה יושבה בשולחן, חלק מהשולחנות היו מחוברים.
- ש. ושהתחיל האירוע אנשים מכל השולחנות התקבצו סביבך?
- ת. אני חושב שכן אף על פי שיכול להיות שמישהו נשאר לשבת בצד, מה שאני ראיתי זה המון שמגיע אלי (ת/13, שורה 172 ואילך).

41. לשאלת החוקר האם דיווח בקשר על תקיפת שוטר השיב הנאשם: "זה לא דווקא, בעיני תקיפת שוטרים זה כשאתה לא מצליח להשתלט על האירוע, אני הצלחתי להשתלט, היתה שם תקיפת שוטר אבל זה לא הדיווח שהוצאתי" (ת/13, שורה 193 ואילך). לשאלת החוקר האם דו"ח הפעולה שערך (ת/17) משקף נכונה את שאירע, ענה הנאשם: "אני מאמין שיש בו פרטים שפספסתי, יכול להיות שיש פרטים שציינתי כאן ולא רשמתי שם ויכול להיות הפוך" (שם, שורה 209 ואילך).

42. בשלב מאוחר יותר החל החוקר להציג בפני הנאשם את סרטוני מצלמות האבטחה. לאחר הצגת הסרטון ת/11 נשאל הנאשם כמה אנשים היו שותפים לאירוע והשיב: "חלק חלקי בלבד של החמארה ארבעה אנשים בלבד ואני" (ת/13, שורה 314). עם זאת, הנאשם השיב בשלילה לשאלה אם הוא רוצה לשנות את גרסתו לאחר שצפה בסרטון, אך בד בבד ביקש להיוועץ עם סניגורו בטרם ימשיך לענות (שם, שורה 326 ואילך; שורה 336; שורה 355 ואילך). החוקר אפשר אפוא לנאשם היוועצות נוספת (שם, שורה 367). בהמשך הוסיף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17504-01-17 מדינת ישראל נ' נזרוב

הנאשם וטען כי את תחושת-הסכנה חש גם בגלל האנשים שעמדו מחוץ למועדון, וזאת "גם כאשר אותם אנשים שעומדים בדלת לא נראה שמבצעים פעולה אקטיבית כלשהי" (שם, שורה 394 ואילך).

43. הנאשם שב והצדיק את מעשיו, גם כאשר הוטח בו שהוא תקף את המתלוננים באגרופים ובמכות "כמו דמות מאחת מסדרות ההיאבקות בארה"ב" (ת/13, שורה 257) וגם כשהוטח בו שפגע באנשים החלשים ביותר בחברה וגרם לנזק תדמיתי למשטרה (ת/13, שורה 474 ואילך). הנאשם טען כי אין לו על מה להצטער, אך הוסיף כי בעתיד: "אני אווד[א] שהשוטרים שלי סוגרים לפחות כזוג את החמארות". הנאשם נשאל, בהקשר זה, האם הוא מתייחס לכניסתו למועדון לבדו כטעות, והשיב: "זה לא בדיוק טעות, זה שיקול מבצעי שפעם הבאה אני אשתדל לא לעשות אותו, [ע]ם זאת זה בהתאם לשיקולים מבצעיים" (שם, שורה 494 ואילך).

ד. עיקר פרשת ההגנה:

44. מטעם ההגנה העידו הנאשם ושלושה עדים (שוטרים) נוספים. בפתח החקירה הראשית הציג הנאשם את עצמו ותיאר בהרחבה את פרטי עבודתו במסגרת יס"מ שרת, לרבות בסגירת פעילותן של חמארות בשעה 23:00 או אף מוקדם מכך. בין השאר תיאר הנאשם אירוע אלים, בו הוא היה מעורב מספר חודשים לפני האירוע מושא כתב האישום, שבמהלכו פקחי עירייה הותקפו קשות בחמארה מסוימת ולאחר מכן הותקפו גם הוא ושותפו (בפרוטוקול, עמ' 80 שורה 13 ואילך).

45. בהתייחס לאירוע מושא כתב האישום חזר הנאשם פחות או יותר על גרסתו בחקירתו במח"ש. בהתייחס לסרטוני מצלמות האבטחה טען הנאשם כי מדובר בסרטונים הרוויים בפרטים שקשה להבחין בהם. לכן, ביחד עם חבר, הוא יצר הנאשם את הסרטונים הערוכים (המופיעים בתקליטור נ/3, שהתרתי את הגשתו), שלהם צירף תרשומות-הסבר מפורטות הכוללות את התייחסויותיו לכל פרטי-הפרטים הנדרשים לגישתו (ר' התרשומות נ/3א עד נ/3ג).

46. הנאשם טען כי אמר למתלוננים לצאת וגם "עשיתי להם תנועת ראש שסימנתי להם לצאת" (בפרוטוקול, עמ' 85 שורה 8). בהמשך, באשר להפלתו של מאג'ו, סיפר הנאשם: "הבנתי שזה בן אדם ששיכור מכדי להבין מה הולך שם, רציתי להוציא אותו החוצה כפי שתרגלנו בעבר, נגעתי בגופייה שלו באופן עדין ביותר שיכולתי לעשות את זה, ניסיתי להרים אותו ולשלוח אותו החוצה באותו הרגע הוא ממש נזרק על הרצפה בלי פרופורציה, מאוד נדהמתי מהדבר הזה, אני רק אציין שנכנסתי לשם לא היתה לי כוונה שמשוהו כזה יקרה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17504-01-17 מדינת ישראל נ' נזרוב

47. בשלב זה קם מאגיו בכעס ויתר המתלוננים התקרבו לנאשם, לטענתו באופן מאיים, ומכאן הסברו לפעולותיו האלימות. הנאשם טען כי מחוץ למועדון אדם (כנראה כוונתו לטספאי) תפס בעורפו, משך אותו וגרם לו להיחבט עם ראשו בקיר, כאשר באזור "11 אנשים" ומדובר במקום "מאוד חשוך" (בפרוטוקול, עמ' 86 שורה 10 ואילך). הנאשם הוסיף כי טספאי ברח ממנו ועל כן "נתתי שוב מכות על מנת לבצע מעצר". יוטעם, כי במהלך דבריו שב הנאשם וטען כי פעל באופן שבו הונחה ולמד להתנהל ולהפעיל כוח, וכן תיאר את האירוע כ"מאוד מלחיץ" (שם, עמ' 88 שורה 13).
48. בחקירה הנגדית הטיח ב"כ המאשימה בנאשם כי גרסתו היא "מתפתחת" ומותאמת לראיות הנחשפות לפניו, והנאשם השיב: "בכל שלב בתיק אני נותן את מה שאני יודע, בדוח פעולה כתבתי את מה שראיתי והרגשתי, בחקירה אחרי שנחשפתי לסרטונים יכולתי להוסיף עוד פרטים, אחרי שעברתי על הסרטונים מאות פעמים אחרי ש[ר]איתי פריים פריים אני יכול לתת עוד פרטים כי זה לא רק נקודת מבט שלי, זה נקודה אובייקטיבית" (בפרוטוקול, עמ' 92 שורה 9 ואילך). באשר למספר הנוכחים במועדון אישר הנאשם כי אמנם דובר רק בו ובמתלוננים, וכשנתבקש להסביר מדוע בהודעתו מסר מספר גדול יותר השיב: "אמרתי שאני לא בטוח במדויק ונתתי הערכה פלוס מינוס" (שם, עמ' 94, שורה 28 ואילך).
49. על רקע דברי הנאשם אודות הסכנה הרבה שבאזור חזר ב"כ המאשימה ושאל את הנאשם מדוע וכיצד הוא פעל באירוע לבדו (בפרוטוקול, עמ' 96). הנאשם השיב כי עובר לכניסה למועדון "לא פחדתי" (שם, שורה 20) וחזר על גרסתו בהודעתו שלפיה בעבר הוא סגר חמארות לבד פעמים רבות. בד בבד חזר הנאשם על טענתו שלפיה "האזור הזה מאוד מסוכן" (שם, עמ' 98 שורה 28).
50. ב"כ המאשימה הטיח בנאשם כי הוא תיאר וממשיך לתאר את נסיבות האירוע באופן מועצם, על מנת לייצר לעצמו הגנה לכך שהשתמש בכוח, והפנה לתיאור המוגזם של מספר הנוכחים במועדון. ואולם, הנאשם טען שלא הגזים והוסיף: "הייתי בודד והיו הרבה נתינים סביבי. כל אחד והיכולת שלו, אני כאיש שרואה את עצמו כאדם מיומן, כשאני מוקף בארבעה אנשים שעומדים סביבי, אני מרגיש שהם רבים ממני" (בפרוטוקול, עמ' 110 שורה 6 ואילך). הנאשם הוסיף והדגיש כי הוא לא הסתיר את השימוש בכוח בו נקט ואף דיווח עליו בזמן אמת לקצין התורן, כאשר כיום הוא רק מוסיף ומסביר את ההנמקות לכך.
51. עוד יש לציין, כי הנאשם חזר וטען שפנה בדברים למתלוננים מיד עם כניסתו למועדון, והוסיף כי לא רואים זאת בסרטון משום ש"הרזולוציה של המצלמה היא לא מא[פש]רת לראות פרטים כמו שפתיים" (בפרוטוקול, עמ' 111 שורה 24 ואילך). הנאשם הוסיף כי הגם שלטענתו היתה מוזיקה רועשת, קולו היה גבוה מספיק כדי שהנוכחים יישמעו. לדבריו "מפעיל החמארה העיקרי שמע את מה שאמרתי, הוא קם וכיבה את המוזיקה והוא אמר בתנועת יד אנחנו יוצאים החוצה", ובהמשך: "יכול להיות שחלקם הבינו וחלקם לא."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17504-01-17 מדינת ישראל נ' נזרוב

פנטומימה או לא, אם חלקם הבינו אתה לא יכול לומר שלא דברתי[ני] איתם בכלל... איך הבן אדם ידע לכבות את המוזיקה אם לא דברתי?" (שם, עמ' 112 שורה 3 ואילך. ר' גם עמ' 113 שורה 21).

52. בנוסף לנאשם העידו מטעם ההגנה, כאמור, שלושה עדים-שוטרים, כלהלן:

(1) מר מייקל איסטמן:

53. מר איסטמן הציג עצמו כ"איש משטרה" וסיפר על הסכנות החמורות הנגרמות בעטיין של החמארות, והתפתחות "נוהל פינוי חמארות" (שלא הוצג) על רקע זה, שלפיו יש לדאוג לסגירת פעילותן של החמארות עד השעה 23:00 על-ידי שוטרים מיוחדים שהוקצו לכך.

54. מר איסטמן הסביר שהדבר נדרש שכן בגזרה היו "מעל 300 חמארות", כאשר "מדובר על אנשים שהיו שותים עד רמה של השתוללויות, ולכן היו צריכים כוח משטרה, כל שתי דקות מעשי אונס, כל דקה דקירה או קטטה עם פצ[נ]עים ולכן היינו נדרשים להיות שם באופן מוחלט והתפקיד שלנו כאנשי משטרה לשמור על הסדר ועל חיי אדם, אנשים היו נפצעים עד סכנת חיים ממש" (בפרוטוקול, עמ' 122 שורה 12 ואילך).

בהמשך הדברים הוסיף מר איסטמן וטען: "לא היה לילה או יום אחד שלא סיימתי משמרת, בין אם זה חתך, פציעה אגרוף, נגיחה, לא משנה מה, לא היתה משמרת שלא היתה פציעה כזו או אחרת, וזה מהחמארות, בין אם זה ניסיון סגירה או הפרדה של קטטה ביניהם" (שם, עמ' 123 שורה 15 ואילך).

55. בחקירה הנגדית נשאל מר איסטמן האם היו מקרים שבהם נכנס לחמארה וללא בדיקה משמעותית מיד תפס אדם והפיל אותו ארצה. לכך הוא השיב שמדינת ישראל היא "מדינה מסודרת, אין דבר כזה לא קיים דבר כזה, אף שוטר שאני מכיר לא התנהג בצורה כזאת" (בפרוטוקול, עמ' 124 שורה 2).

(2) מר אלכס פסטוביץ':

56. מר פסטוביץ' הציג עצמו כסגן מפקד צוות וסיפר על הסכנות החמורות הנשקפות מתופעת החמארות. לדבריו, להבדיל מדברי מר איסטמן, בתקופה הרלוואנטית היו בגזרה 20-30 חמארות וכיום ירד מספרן לבערך 15-20 (בפרוטוקול, עמ' 124 שורה 20). מר פסטוביץ' הוסיף וטען כי "החמארה לר[נ]ב היא עסק ללא רישיון... הבעיה היתה שהם היו רבים בפנים, הם היו שותים ולא יודעים גבולות מבחינת שתיית אלכוהול וזה מגיע לקטטות ביניהם, קטט[נ]ות ברחוב עם אוכלוסייה ישראלית..." (שם, עמ' 27 ואילך).

(3) מר יוסוף חלבי:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17504-01-17 מדינת ישראל נ' נזרוב

57. מר חלבי הציג עצמו כשוטר ביס"מ, שבעת האירוע מושא כתב האישום היה בחמארה סמוכה. מר חלבי מסר כי הגיע למקום האירוע בעקבות קריאתו בקשר של הנאשם, כאשר לפניו כבר הגיע כוח מג"ב (בפרוטוקול, עמ' 125, שורה 30 ואילך). לדבריו, כשהוא ראה את הנאשם, "הבן אדם היה נסער, היה אפשר לראות בעיניים שלו איך הוא הרגיש מאוים" (שם, עמ' 126 שורה 26 ואילך).

58. מר חלבי – כמו יתר עדי ההגנה – חזר והדגיש את הסכנה הרבה לשלום הציבור הטמונה בחמארות, שלדבריו משמשות כמקומות לשתיית אלכוהול, כאשר היושבים בהן יוצאים אחר כך לחולל פשיעה. עוד הוסיף מר חלבי וסיפר כי באותה המשמרת, במקום אחר, נח בו אדם אך למרות זאת הוא לא עצר אותו. זאת, לדבריו, מהטעם שאם כל האירועים יסווגו כתקיפת שוטרים, אזי "נמלא את כל התחנות" (בפרוטוקול, עמ' 126 שורה 18 ואילך).

ה. דיון והכרעה:

(1) כללי:

59. התייעוד האובייקטיבי באירוע בו עסקינן כאן – והכוונה בהקשר זה היא לסרטוני מצלמות האבטחה – הוא נדיר ויוצא דופן. אכן, לא אחת נתקל בית המשפט בסרטונים חלקיים, במידה כזו או אחרת, שכמובן מיד מעוררים מחלוקת בכל הקשור לשאלת נסיבות האירועים שקדמו לקטע המצולם, או שאירעו מחוץ לטווח המצלמה. ואולם, במקרה דנא מדובר בתייעוד יוצא דופן בהיקפו:

ראשית, האירוע מושא כתב האישום מתועד בסרטונים באופן מלא לחלוטין, מתחילתו ועד סופו, דהיינו: החל בצעידת הנאשם ברגל לכיוון המועדון וכניסתו אליו לבדו, וכלה במעצרו של טספאי והובלתו מהמקום.

שנית, האירוע מושא כתב האישום מתועד בסרטונים של חמש מצלמות אבטחה שונות, שכל אחת מהן הוצבה במקום אחר וצילמה את האירוע מזווית אחרת, כך שבסך-הכל מתקבלת תמונה מלאה על כל שקרה הן בתוך המועדון והן מחוצה לו, ברחוב.

60. ב"כ הנאשם ניהלו משפט רחב היקף, הן בחקירות נגדיות נמרצות וממושכות של המתלוננים ובחקירות נגדיות של חוקרי מח"ש, הן בעדות מקיפה של הנאשם, הן בסרטונים ערוכים (3/ג) בלוויית הסברים מפורטים של הנאשם (3/א עד 3/ג) – שנועדו להיות "אמצעי עזר" לבית המשפט, על מנת להבין את תוכן הסרטונים שהגישה המאשימה – והן בסיכומים בכתב ובעל-פה. כל זאת, מתוך מטרה לנסות ולפרק את האירוע מושא כתב האישום לגורמי-גורמים ולשברירי-תנועות, ואגב כך להראות שכל מכה ומכה שהיכה הנאשם במתלוננים היתה מכה מוצדקת, וזאת בשל תנועת גוף כזו או אחרת של מי מהם, באופן שכל פעולותיו של הנאשם לא חרגו מסמכויותיו בביצוע הדין או מגדרי הגנה עצמית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17504-01-17 מדינת ישראל נ' נזרוב

61. ואולם, צפייה בסרטוני האבטחה אינה מאפשרת להתעלם מהעובדות הקשות העולות מהם, ללא כחל וסרק, כאמור בפסקה 13 דלעיל ואילך. למרבה הצער הנאשם, שוטר לבוש מדים של משטרת ישראל, נכנס למועדון, תוך שהתעלם הן מהמתלוננים והן מהעובדה שהמועדון היה ללא פעילות, עם כסאות שנערמו. לאחר שניות ספורות ניגש הנאשם למתלוננים – ייתכן שתוך אמירת מילה או מספר מילים והנדת ראש שמשמעותה לצאת מהמקום – אך מיד עבר להפעלת כוח בכך שמשך בחולצתו של מאג'ו באופן שגרם לנפילתו ארצה יחד עם השולחן. גם אם אקבל את גרסת הנאשם שלפיה לא היה בכוונתו להפיל את מאג'ו ארצה, עצם המעבר למגע גופני בסיטואציה המדוברת, בתוך שניות ספורות, הוא פסול ובלתי מתקבל על הדעת בנסיבות העניין (ר' גם בפסקה 68 שלהלן).

62. באופן טבעי מאג'ו רגז מאוד על הפלתו ארצה, אך גם במצב דברים זה הוא לא עבר לקללות אלא – אפילו לפי גרסת הנאשם בדו"ח הפעולה – שאל "למה ככה?" (ר' בפסקה 20 דלעיל). מאג'ו הרים בכעס כיסא, לגובה מסוים. גם אם סבר הנאשם שמאג'ו מתכוון להכותו (כפי שצוין בעובדות כתב האישום), הרי שבסמוך לאחר מכן השליך מאג'ו את הכיסא ארצה והוצא מהמקום על-ידי מיקלה. לכן, אפילו לפי סברה זו לא היתה לנאשם כל הצדקה חוקית לפרץ האלימות המתמשך לאחר מכן, כאשר הוא היכה שוב ושוב במתלוננים שנתרו במקום במכות אגרוף לכיוון פניהם וכן בבעיטות; וזאת גם אם התעורר בליבו של הנאשם כעס על תגובתו של מאג'ו.

63. יתר על כן, וזו הנקודה מרכזית כאן: הצפייה במכלול סרטוני האבטחה מלמדת על מצב של "עולם הפוך" מזה האופטימלי, כלומר עולם שבו החשודים-לכאורה הם דווקא אלה שמתנהגים באופן שקט ותרבותי, יושבים ומשוחחים ביניהם, ואילו השוטר – איש החוק – נכנס למועדון לפתע, מתנהל באופן פרובוקטיבי (במשיכתו ובהפלתו של מאג'ו) ובסמוך לאחר מכן עובר לאלימות חמורה ו"הולך מכות"; והכל בעוד החשודים רק מנסים להגן על פניהם ממכותיו החוזרות ונשנות ואפילו נמנעים מלקלל. נכון אני להניח כי בעת כניסת הנאשם למועדון עדיין הושמעה בו מוזיקה למרות שכבר לא היתה פעילות – וזאת בניגוד לגרסתו של אמאן בנקודה זו ולנוכח העולה מהסרטון ת/11 – אך גם כך החשד היחיד שהיה לנאשם בעת כניסתו למקום היה חשד למטרד; חשד שבוודאי לא הצדיק את הכאת המתלוננים.

64. עוד יש לציין כי גרסאות המתלוננים, הן בהודעותיהם והן בבית המשפט, עולות ככלל בקנה אחד עם הנראה בסרטוני מצלמות האבטחה. כאמור, בסרטונים אלה ניתן לראות הן את העובדה שהמועדון היה "מקופל" וריק למעט ארבעת המתלוננים, הן את הפלתו של מאג'ו ארצה ללא כל הצדקה, הן את מכותיו של הנאשם והן את העובדה שהמתלוננים לא היכו ולא תקפו את הנאשם, כאשר למעשה גם אין מחלוקת שהם אף לא קיללו אותו. כפי שכבר צוין לעיל, נכון אני לקבל או אף להעדיף את גרסת הנאשם בשתי נקודות – האחת טענתו כי אמר כמה מילים למתלוננים עובר להפלתו של מאג'ו, והשנייה טענתו כי במקום נשמעה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17504-01-17 מדינת ישראל נ' נזרוב

מוזיקה – אך בנקודות אלה אין כדי לשנות את מהות האירוע, שבמהלכו הופעלה אלימות משטרתית פסולה ומיותרת בגין חשד למטרד בלבד.

(2) סמכויותיהם של שוטרים להפעלת כוח ומגבלותיהן:

65. הוראות דין שונות מעניקות לשוטרים סמכויות רבות, לרבות בהפעלת כוח סביר, ולכן המסגרת המשפטית לבחינת אחריותו הפלילית של שוטר מצויה בהוראות סייג הצידוק, שלפיהן אדם לא יישא באחריות פלילית למעשה שעשה, כאשר "הוא היה חייב או מוסמך, לפי דין, לעשותו" (כאמור בהוראות סעיף 34(1) לחוק העונשין). בנוסף, ובהתקיים התנאים הנדרשים, עשויים להתגבש לשוטר גם סייגים נוספים לאחריות פלילית, ובהם סייג ההגנה העצמית (כאמור בהוראות סעיף 34 לחוק העונשין).

66. עם זאת, ברי כי שימוש בכוח פיזי פוגע בזכויות יסוד חוקתיות של אלה שכלפיהם מופעל הכוח, כמו גם בכבודם כבני-אדם. לפיכך, הלכה היא שעל המשטרה להפעיל את סמכויותיה לשימוש בכוח בסבירות ובמידתיות בלבד (ר' למשל ע"פ 9878/09 מדינת ישראל נ' מוסא ואח' (20.09.10), בפסקה 28 לפסק הדין), ואף נקבע "איסור מוחלט" על שימוש בכוח ובאלימות על-ידי שוטרים תוך חריגה מהנדרש (בג"צ 7141/05 ויתקין נ' מפכ"ל המשטרה (27.02.06), בפסקה 12 לפסק הדין). הפסיקה הכירה בכך שמלאכתם של השוטרים קשה היא, ומלווה לא אחת בסיכונים ואף בהתנכלויות, אך הדגישה את חשיבות האיפוק שעל שוטרים להפגין "דווקא משום שמלאכתם מחייבת לעתים קרובות נוקשות ואפילו שימוש בכוח. המעבר מ'כח סביר' לאלימות מיותרת הוא מהיר ומפתה וחלילה להם לעבור את הגבול" (ע"פ 64/86 אשש נ' מדינת ישראל (31.12.86), בפסקה 4 לפסק הדין).

67. חשוב להדגיש כי בכל הדברים הנ"ל אין כדי למעט מהחשיבות החברתית של תפקידי המשטרה; ולמעשה ההיפך הוא הנכון. כבר לימדו רבותינו, שאלמלא מוראה של מלכות "איש את רעהו חיים בלעו" (מסכת אבות ג', ב'), ואין כל ספק שפעילות המשטרה באכיפת הדין הפלילי היא פעילות בעלת חשיבות חברתית מן המעלה הראשונה וחיונית-ממש לקיומם של חיי חברה תקינים. עם זאת, דווקא הרשות אוכפת-החוק צריכה לתת דוגמא בכל הקשור לכיבוד החוק ולפעולה אך ורק במסגרת ד' אמות שנקבעו בו. יתר על כן, כפי שגם צוין לא אחת בפסיקה, שימוש משטירתי באלימות שלא לצורך פוגע קשות בתדמית המשטרה, באמון הציבור בה ובשיתוף הפעולה שלו עמה, וממילא ביכולתה של המשטרה למלא כראוי את תפקידיה (ר' בין השאר בבג"צ ויתקין הנ"ל).

68. את הדרישה להגבלת שימוש משטירתי בכוח לשימוש שהוא סביר ומידתי בלבד ניתן להגדיר באופן פרטני, תוך התייחסות לשלושה מישורים מצטברים, כלהלן:

ראשית, השימוש בכוח צריך להיות **האמצעי האחרון**, המופעל בלית-ברירה ורק כאשר אמצעים מתונים-יותר לא הביאו לתוצאה המבוקשת והנדרשת. כך, למשל,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17504-01-17 מדינת ישראל נ' נזרוב

ובהתייחס לענייננו, כאשר שוטר דורש מאדם לעזוב מקום מסוים, עליו להבהיר לו תחילה את הדרישה באופן מילולי ברור וליתן לו זמן סביר למלאה (כמובן בכפוף לנסיבות העניין).

שנית, השימוש בכוח צריך להיות **מוגבל בזמן** ולהיפסק מיד כשהושגה תכלית השימוש בכוח.

שלישית, השימוש בכוח צריך להיות מינימלי, דהיינו: על השוטר להשתמש **במינימום הכוח ההכרחי בהתאמה למטרה הנדרשת**. לפיכך, ככלל ובמיוחד כאשר מדובר בהפעלת כוח על-ידי שוטר לצורך ביצוע מעצר, מכת אגרוף לפרצוף – ובוודאי מספר מכות כאלה – אינה יכולה להיחשב כשימוש בכוח סביר. יודגש בהקשר זה, כי כוח סביר לצרכי מעצר הוא הכוח הנדרש לתפיסת החשוד ולכבילתו בלבד, על מנת להביאו לחקירה. אין אפוא כל אפשרות לראות במכות אגרוף לפרצוף כאמצעי המתאים לביצוע מעצר, שהרי השימוש בכוח לא נועד, בשום אופן, לצרכי "ענישה"-כביכול (ר' והשווה ת"פ 57956-06-14 מדינת ישראל נ' סניטמן (15.11.15), בפסקה 52 להכרעת הדין).

69. על רקע זה, בחינת מעשיו של הנאשם באירוע מושא כתב האישום מלמדת על חריגות ניכרות ממגבלות הסבירות והמידתיות הנדרשות בהפעלת כוח משטרתית, על כל מישוריהן: **ראשית**, הנאשם עבר לשימוש בכוח, גם אם בשלב הראשוני מתון-יחסית, באופן מידי ותוך שניות ספורות. כזכור, הנאשם משך את מאגיו והפילו ארצה 12 שניות מרגע כניסתו למקום ולמעשה שניות ספורות לאחר שפנה אליו במילה או שתיים, או במנוד ראש. **שנית**, הנאשם המשיך לנהוג באלימות פרק זמן לא מבוטל, גם לאחר יציאת המתלוננים מהמועדון, כשהוא מכה בהם שוב ושוב במכות אגרוף שגרמו לטספאי ולאמאן לחבלות בפניהם. **שלישית**, הנאשם השתמש בכוח העולה במידה ניכרת על המינימום ההכרחי, הן בתוך המועדון והן מחוצה לו. יתר על כן, אם לאחר היציאה מהמועדון כל שביקש הנאשם הוא לעצור את טספאי, לא היה כל מקום שימשיך לחבוט בו באגרופים, והיה על הנאשם לאזוק את טספאי ותו לא (וכל זאת אף מבלי להתייחס לכך שעל-פני הדברים לא התגבשה עילת-מעצר נגד טספאי).

70. ב"כ הנאשם הוסיפו וטענו כי התגבש לנאשם סייג ההגנה העצמית, תוך ניתוח משפטי מפורט של רכיבי הסייג על-פי הדין והפסיקה (ר' בסעיף 40 ואילך לסיכומיהם בכתב). דא עקא, שלצורך גיבוש הסייג האמור נדרשת, ראשית לכול, תשתית עובדתית, שבמקרה זה פשוט אינה קיימת. בשום שלב של האירוע לא תקפו המתלוננים את הנאשם – ואף לא איימו עליו או קיללו אותו – ולא נשקפה לו כל סכנה מידית. כזכור, הנאשם אף לא חשש להתכופף ארצה, על מנת להרים את המפתחות שנפלו לו, בעוד ארבעת המתלוננים עומדים סביבו.

71. אף בהרמת הכיסא על-ידי מאגיו, שכאמור הוריד אותו לאחר מכן, לא היה כדי להצדיק את פרץ האלימות המתמשכת מצד הנאשם. לא למותר להזכיר כאן כי הנאשם-עצמו, בדבריו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17-01-17504-01 מדינת ישראל נ' נזרוב

שהוקלטו בזמן-אמת בגל הקשר, דיווח שהוא "הולך מכות" ולאחר מכן הבהיר ש"לא היתה תקיפה של שוטרים" (ר' בפסקה 19 דלעיל); וממילא ברור שאף לפי שיטתו לא נדרש הנאשם להתגונן מפני תקיפה שלא כדין. הנאשם אמנם ניסה במשפט לתרץ את דבריו הנ"ל בתירוצים כאלה ואחרים, אך מכל מקום ברור שהתנהגותו במהלך האירוע היתה רחוקה מרחק רב מהתנהגות שבגדרי "הגנה עצמית" לפי הדין.

(3) אחריות הנאשם לעבירות שבהן הואשם:

72. השימוש בכוח בו נקט הנאשם נגד המתלוננים הוכח אפוא כדבעי. לא למותר לציין, בהקשר זה, כי עצם השימוש בכוח אינו מוכחש על-ידי ההגנה – חרף הניסיונות למזער – כאשר הטענות הן לקיומם של צידוקים וסייגים, אשר כפי שראינו לעיל לא ניתן לקבלן. בנוסף, תוצאות התקיפה – בחבלות שנגרמו לטספאי ואמאן – הוכחו כנדרש הן בגרסאות המתלוננים והן בתמונות הרלוואנטיות. בנסיבות אלה ברי כי הוכח כנדרש, במידה שמעבר לספק סביר, שהנאשם אמנם ביצע את עבירות התקיפה שבהן הוא הואשם (תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה ממשית) ולפיכך אני מרשיעו בביצוע עבירות אלה.

73. שונה היא המסקנה המשפטית לעניין העבירה של שיבוש מהלכי משפט, בה הואשם הנאשם בשל הפרטים הכוזבים שמילא בדו"ח הפעולה אותו ערך בסמוך לאחר האירוע (ת/17). כבר עמדנו על כך שדו"ח הפעולה כולל תיאור עובדתי הרחוק מאוד מן האמת – ולמעשה כוזב – במספר נקודות מהותיות (ר' בפסקה 20 דלעיל). בהקשר זה גם ראוי לציין שבעת גביית הודעת הנאשם במח"ש – ובטרם הוטח בו כי האירוע תועד בסרטוני מצלמות האבטחה – הנאשם אף הרחיק-לכת בתיאור הכוזב של מצב הדברים עם כניסתו למועדון, תוך שטען כי במועדון היו כמה "קבוצות" של נוכחים שישבו סביב כמה שולחנות (ר' בפסקה 40 דלעיל) – והכל על אף שבמקום נכחו רק ארבעת המתלוננים, הכיסאות נאספו במערום והמועדון היה ללא פעילות.

74. יחד עם זאת, להתגבשות העבירה של שיבוש מהלכי משפט אין די בשקרי הנאשם, שכן העבירה כוללת גם דרישה להתקיימות יסוד נפשי מיוחד, המתבטא במטרה "למנוע או להכשיל" הליך שיפוטי או חקירה פלילית (ר' גם י" קדמי, על הדין בפלילים, חלק שלישי (תשס"ו-2006), בעמ' 1577 ואילך). במקרה דנא חתם הנאשם על דו"ח הפעולה בשעה 00:44, לאחר שטספאי כבר שוחרר. בשלב זה נראה היה כי הטיפול המשטרתי באירוע הסתיים ולכאורה לא היתה צפויה חקירה נוספת או משפט, וגם אין לפניי אינדיקציה של ממש לכך שהנאשם צפה קיומה של חקירה נוספת בהמשך.

75. בנסיבות אלה מתעורר ספק סביר בשאלת התקיימות היסוד הנפשי המיוחד, הנדרש לצורך התגבשות העבירה של שיבוש מהלכי משפט. מספק זה זכאי הנאשם ליהנות ועל כן דינו הוא לזיכוי מעבירה זו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17504-01-17 מדינת ישראל נ' נזרוב

(4) שאלת האחריות הפיקודית:

76. עניינו של המשפט שהתנהל לפניי הוא בשאלת אחריותו של הנאשם ולפיכך אין בידי לקבוע ממצאים אלא בשאלת אחריותו-הוא. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה שחקירת מח"ש שנערכה בתיק זה, כמו גם הראיות שהובאו במהלך המשפט – לרבות עדויותיהם שלושה שוטרים נוספים מאותה היחידה – חשפו-לכאורה כשלים החורגים מתחומי אחריותו של הנאשם הספציפי שלפניי. מבלי לקבוע פוזיטיבית ממצאים כלשהם – שכן כאמור שאלת האחריות הפיקודית לא נדונה לפניי – ראוי אפוא להסב את תשומת הלב של פיקוד המשטרה לשני ההיבטים הבאים:

ראשית, נמצא חוסר הלימה מתמיה-ממש בין הסיכון המבצעי (הנטען) לבין דרך הפעלת הכוח בשטח. מחד גיסא, כפי שהעידו הן הנאשם והן עדי ההגנה (השוטרים) הנוספים, החמארות נתפסות על-ידי המשטרה כמוקד אלימות תמור ומסוכן מאוד. מאידך גיסא, בשטח הגיע הנאשם לטיפול בסגירת המועדון-חמארה דנא ברגל, לבדו וללא כל ליווי (גם לא מחוץ למועדון). הנאשם אף הסביר כי בעבר הוא פעל כך, לבדו, פעמים רבות. פשיטא, כי שוטר הפועל לבדו במקום שהמשטרה סבורה כי הוא מהווה מוקד לאלימות חמורה, עלול ללקות בשיקול דעתו. לפיכך יש להקפיד, בפקודות והנחיות ברורות, לאסור על שוטרים לפעול לבדם במצבים הנתפסים כמצבי-סיכון.

שנית, התנהלותו המבישה של הנאשם באירוע דנא, שתחילתה בחטא של התייחסות בלתי מכבדת וגסה כלפי בני אנוש וסופה בביצוע תקיפה שגרמה לחבלות ממשיות – כמו גם המהירות וקלות-הדעת שבה עבר הנאשם למגע פיזי עם המתלוננים ולהפעלת כוח – מלמדות-לכאורה על אי-הטמעה של כללי יסוד נדרשים בעבודת-משטרה, הן במישור של תודעת השירות הנדרשת כלפי הציבור והן במישור של הגבלת השימוש בכוח רק למינימום הנדרש וההכרחי.

אכן, דווקא כאשר מדובר ביחידות כיס"מ, המעורבות תכופות בפעילויות שיש בהן סיכון ושעלולות להגיע לכדי שימוש כוח, יש צורך מובהק לחזור, להבהיר ולשנן שוב ושוב לשוטרים שעליהם לנהוג בכבוד בכל אדם באשר הוא אדם, ולהטמיע בהם את כללי-היסוד בדבר שימוש במינימום כוח הכרחי בלבד והאיסור המוחלט על כל שימוש באלימות מיותרת; וזאת גם כאשר הם מצויים במצבים קשים, שבהם תפקידי השיטור הם מאתגרים ודורשים איפוק וריסון עצמי רב.

למרבה הצער, מעדותו של הנאשם – כמו גם מעדויות חבריו השוטרים שהעידו בבית המשפט – הרושם הברור הוא שעיקר עיסוקם הוא בהתמודדות עם הסיכונים הקיימים לדעתם בשטח, מבלי ליתן חשיבות מספקת (בלשון המעטה)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17-01-17504 מדינת ישראל נ' נזרוב

לצורך להתנהג באופן מכבד ומכובד, שיש בו גם משום מתן דוגמא אישית לציבור, וכן לחשיבות שבהימנעות מכל הפעלת כוח מיותרת.

77. הגם שההיבטים האמורים – החורגים מתחומי אחריותו של הנאשם – טעונים בדיקה, אין בהם כדי לפטור את הנאשם מאחריותו. אכן, נוכח הסיכונים הנטענים מהחמארות, הגעתו של הנאשם למקום האירוע לבדו היתה בגדר טעות מבצעית. עם זאת, במקרה הספציפי דנא על נסיבותיו הקונקרטיות, בפועל לא נתקל הנאשם בסיכון כלשהו. כאמור, המועדון היה ללא פעילות, כאשר רק ארבעת המתלוננים יושבים בצד סביב שולחן אחד ומשוחחים. גם לאחר הפלתו של מאג'ו לא חשש הנאשם להתכופף ארצה, על מנת להרים את המפתחות שנפלו לו, הגם שהמתלוננים – המאיימים-כביכול לפי גרסתו כיום – עמדו מסביבו. יתר על כן, אף לאחר שהנאשם היכה נמרצות במתלוננים הם לא תקפו אותו. לפיכך, לא ניתן לתרץ את הפעלת האלימות בעובדה שהנאשם פעל באירוע לבדו, מה גם שהנאשם עצמו היה מפקד הצוות ועל כן הטעות המבצעית היתה שלו (כפי שהוא-עצמו הודה בחקירתו במח"ש, אם גם בחצי-פה). יתר על כן, וזו הנקודה העיקרית כאן, התנהלותו של הנאשם באירוע מושא כתב האישום חרגה במידה ניכרת מההתנהגות מהמצופה משוטר במדינת חוק – קל וחומר מפקד צוות – וממילא ברור שהוא-עצמו האחראי לה.

1. סוף דבר:

78. אשר על כן ולאור כל המקובץ –

אני מרשיע את הנאשם בעבירות של **תקיפה סתם**, לפי הוראות סעיף 379 לחוק העונשין, ו**תקיפה הגורמת חבלה ממשית**, לפי הוראות סעיף 380 לחוק העונשין.

אני מזכה את הנאשם מהעבירה של **שינוש מהלכי משפט**, לפי הוראות סעיף 244 לחוק העונשין.

79. בשולי הדברים אני מורה לב"כ המאשימה להעביר העתק מהכרעת דין זו לידיעת היועץ המשפטי למשטרה, על מנת להסב את תשומת ליבו להיבטים הטעונים בדיקה כאמור בפסקה 76 דלעיל ואילך.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשע"ט, 16 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.

שאוּל אַבִּינוֹר, שופט